

25	KARTA PRZEDMIOTU					
Nazwa przedmiotu/modułu:	Historia fizjoterapii					
Nazwa angielska:	History of Physiotherapy					
Kierunek studiów:	Fizjoterapia					
Tryb/Poziom studiów:	Stacjonarne, jednolite magisterskie					
Profil studiów:	Praktyczny					
Jednostka prowadząca:	Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa w Jeleniej Górze, Wydział Nauk Medycznych i Technicznych Katedra Nauk o Kulturze Fizycznej i Zdrowiu					
Prowadzący przedmiot:	dr Alicja Nowak					
I Formy zajęć, liczba godzin						
Semestr	W	C	L	Samodzielna praca studenta	Łącznie	ECTS
1	10	-	-	20	30	1
II Cel przedmiotu						
<p>C1 - Poznanie historii i genezy rehabilitacji i jej kierunków rozwoju. Przedstawienie szkół rehabilitacji i jej głównych prekursorów w perspektywie historycznej.</p> <p>C2- Przedstawienie relacji w zakresie celów i metod rehabilitacji, które są spójne z oddziaływaniami nauk medycznych i o kulturze fizycznej.</p> <p>C3- Zapoznanie z różnymi procedurami z rehabilitacji, które miały swoje odniesienie w perspektywie historycznej.</p> <p>C4- Zapoznanie studenta z holistycznym charakterem rehabilitacji, wynikającym z różnorodności i mnogości metod jej oddziaływania na człowieka, która powstała na bazie historycznych doświadczeń wielu kultur.</p>						
III Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności i innych kompetencji						
Brak wymagań wstępnych.						
IV Oczekiwane efekty uczenia się						
<p>EU 1 – Student zna historię i genezę rehabilitacji oraz jej kierunki rozwoju. Student potrafi wymienić szkoły rehabilitacji i jej głównych prekursorów w perspektywie historycznej.</p> <p>EU 2 –Student zna relacje w zakresie celów i metod rehabilitacji, które są spójne z oddziaływaniami nauk medycznych i o kulturze fizycznej.</p> <p>EU 3 –Student zna procedury z rehabilitacji, które miały swoje odniesienie w perspektywie historycznej.</p> <p>EU4-Student ma wiedzę w zakresie holistycznego charakteru rehabilitacji, wynikającego z różnorodności i mnogości metod jej oddziaływania na człowieka, która powstały na bazie historycznych doświadczeń wielu kultur.</p>						
V Treści programowe						
Forma zajęć: Wykład						Liczba godzin

Wyk1	Geneza i rozwój rehabilitacji na świecie i w Polsce.	2
Wyk2	Historyczne czynniki rozwoju rehabilitacji.	2
Wyk3	Rehabilitacja w poszczególnych okresach historycznych.	1
Wyk4	Związki rehabilitacji z kulturą fizyczną.	1
Wyk5	Związki rehabilitacji z kulturą medyczną.	1
Wyk6	Twórcy światowej rehabilitacji.	1
Wyk7	Prekursorzy rehabilitacji polskiej	2
Suma godzin:		10
VI Narzędzia dydaktyczne		
1.	Rzutnik multimedialny, prezentacje multimedialne, filmy.	
2.	Foliogramy, tablica.	
VII Metody dydaktyczne		
1.	Konwersatoryjny wykład informacyjno-problemowy.	
2.	Metoda analizy.	
VIII Sposoby oceny (F – formująca, P – podsumowująca)		
F1.	Obecność na wykładach.	
F2.	Aktywność.	
F3	Kolokwium-test jednokrotnego wyboru.	
P1.	P1=F1+F2+F3	
IX Obciążenie pracą studenta		
Forma aktywności		Łączna i średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności
Godziny kontaktowe z nauczycielem (w trakcie zajęć)		10
Przygotowanie się do zajęć w tym studiowanie literatury przedmiotu		10
Przygotowanie się do kolokwium		10
SUMA		30
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU		1
IX Literatura podstawowa i uzupełniająca		
Literatura podstawowa:		
1. Przeździak B.: Historia rehabilitacji w świecie i w Polsce, Urban & Partner, Wrocław 2003 .		
2. Orzech J.: Rozwój koncepcji, technik i metod fizjoterapii, Wyd. Sport i Rehabilitacja, 2005.		
3. Krasuski M.: Historia rehabilitacji, PZWL Warszawa 2005 .		
4. Kiwerski J.: Rehabilitacja Polska, Ossolineum Wrocław, 2009.		

Literatura uzupełniająca:

1. Zembaty A. (red.): Kinezyterapia, Wyd., „Kasper”, 2002 .
2. Kuch J. (red.): Polskie szkoły kardiologiczne, kardiochirurgiczne i kardiologii dziecięcej, PWN Warszawa, 2008 .
3. Nowakowski A.: Historia ortopedii i rehabilitacji (rozdz.) w: Wiktora Degi ortopedia i rehabilitacja, PZWL Warszawa, 2008 .
4. Mikulski J.: Rehabilitacja osób niepełnosprawnych jako służba społeczna, TWK, Warszawa 2004.

XI TABLICA POWIĄZAŃ EFEKTÓW PRZEDMIOTOWYCH I KIERUNKOWYCH Z CELAMI PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO METOD ICH WERYFIKACJI

Efekty kształcenia	Odniesienie danego efektu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEK)	Cele przedmiotu	Treści programowe	Narzędzia dydaktyczne	Metody dydaktyczne	Sposób oceny
EK 1	K_W01, K_U01, K_K01	C1	Wyk1- Wyk2	1,2	1,2	F1,F2,
EK 2	K_W07, K_U01, K_K11	C1-C3	Wyk2- Wyk3	1,2	1,2	F1,F2, P1
EK 3	K_W07, K_U01, K_K11	C2	Wyk4- Wyk5	1,2	1,2	F1,F2, P1
EK 4	K_W07, K_U01, K_K11	C3-C4	Wyk6- Wyk7	1,2	1,2	F1,F2,F3,P1

XII ZASADY WERYFIKACJI OCZEKIWANYCH EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Sposób oceny kolokwium z przedmiotu : Historia rehabilitacji obejmuje treści programowe z wykładów (ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych EK1-EK4)

Kryteria oceny testów :

Ocena jest wartością % liczby uzyskanych przez studenta punktów. Suma uzyskanych punktów z kolokwium stanowi wartość 100%.

Liczba uzyskanych punktów:

od 91% do 100% student uzyskuje ocenę - bardzo dobrą – 5,0;

od 81% do 90% student uzyskuje ocenę - dobrą plus – 4,5;

od 71% do 80% student uzyskuje ocenę - dobrą – 4,0;

od 61% do 70% student uzyskuje ocenę – dostateczną plus – 3,5;

od 55% do 60% student uzyskuje ocenę - dostateczną – 3,0;

W przypadku uzyskania liczby punktów mniejszej od 55% student otrzymuje ocenę niedostateczną -2,0

Ocena aktywności- polegała na analizie wybranych fragmentów materiału źródłowego z Historii rehabilitacji- (ocena wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych).

Uwzględniano następujące kryteria:

1. Student prawidłowo odpowiedział na wybrane pytanie tematycznie związane z danym problemem 1-5 pkt.
2. Student prawidłowo zaprezentował , zinterpretował, przeanalizował problem zawarty w danym pytaniu, uwzględniając dobór argumentów adekwatnych do rozwiązania problemu.
3. Student był oceniany w zakresie zgodności postępowania z przyjętymi zasadami etyki i historii rehabilitacji , świadomości dokonywania wyborów i określania priorytetów zgodnych z nimi 1-5 pkt.

Skala ocen:

- poniżej 8,5 pkt- student otrzymuje ocenę niedostateczną -2,0

- od 8,5 pkt - 9,5 pkt- student uzyskuje ocenę - dostateczną – 3,0;
- od 10 pkt -11,5 pkt- student uzyskuje ocenę – dostateczną plus – 3,5;
- od 12 pkt-13 pkt- student uzyskuje ocenę - dobrą – 4,0;
- od 13,5pkt-14pkt - student uzyskuje ocenę - dobrą plus – 4,5;
- od 14,5pkt-15pkt- student uzyskuje ocenę - bardzo dobrą – 5,0;

XIII DODATKOWE INFORMACJE O PRZEDMIOCIE

1. Informacja gdzie można zapoznać się z prezentacjami do zajęć, instrukcjami do laboratorium itp.
2. Informacje na temat miejsca odbywania się zajęć
3. Informacje na temat terminu zajęć (dzień tygodnia/godzina)
4. Informacja na temat konsultacji (godziny + miejsce)